

“Ik vond God in de kleine dingen van iedere dag”

Andrea de Souza is onderwijzeres in Sierra Blanca, een de school in het Spaanse Malaga die geïnspireerd is door het onderricht van de heilige Jozefmaria. Andrea komt uit Engeland, heeft een anglicaanse moeder en een katholieke vader.

24-12-2005

Omdat mijn moeder anglicaans en mijn vader katholiek was, ben ik als kind niet gedoopt. Ze spraken af dat mijn broer en ik zelf zouden beslissen wanneer wij oud genoeg waren om een keuze te maken. Ze hebben er steeds voor gezorgd dat we op school naar de godsdienstlessen gingen.

Ik woonde in mijn kinderjaren in Engeland. Op school zat ik met meisjes van verschillende religies in de klas. We lazen uit een kinderbijbel alsof het een verzameling verhaaltjes was. Toen ik naar Spanje verhuisde was godsdienst een van de vakken die je moest leren en waarvoor je een cijfer kreeg.

In mijn tienerjaren wilde mijn moeder graag dat ik een beslissing nam om me te laten dopen, maar ik zag het belang er niet van in. Ik dacht dat het iets was waar ik later wel een keer over kon beslissen.

Toen ik in Sierra Blanca kwam werken en zag hoe het katholieke geloof daar werd beleefd, voelde ik me niet zo op mijn gemak. Tot dan toe had ik een andere manier van leven geleid. Maar toen ik zag dat het geloof daar echt deel uitmaakte van het dagelijkse leven, kreeg ik de wens ook bij de Kerk te horen.

Ik heb geen gebeurtenis meegemaakt die een bijzondere indruk op me heeft gemaakt. Het waren de kleine dingen van iedere dag, de sfeer: korte bezoeken aan de kapel alsof je naar een vriend gaat, gesprekken, bezinningsbijeenkomsten, de kinderen die in de meimaand bloemen brengen aan Maria, de blijdschap waarmee de meisjes uit groep 6 zich op hun eerste communie voorbereidden, het begeleiden van de kinderen naar de kapel, enz. En bij dat alles de steun en belangstelling van mijn collega's, die me ook boeken te lezen gaven

waarmee ik in mijn eigen ritme meer op de hoogte raakte.

Al deze details en vooral het voorbeeld van mijn collega's deden bij mij de wens ontstaan hetzelfde gevoel met hen te delen. Ik vergeet nooit hoe liefdevol en belangstellend heel de school met mij heeft meegeleefd toen mijn moeder kwam te overlijden. Ook al was ik de voor mij belangrijkste persoon kwijtgeraakt, ik voelde me enorm gesteund. Allemaal hielpen ze mij om die moeilijke periode door te komen en gemotiveerd door te werken.

Toen ik me voldoende voorbereid voelde om me te laten dopen, hebben mijn collega's me verder op weg geholpen. Uiteindelijk kwam de dag van mijn doopsel. Ik was heel blij deze gebeurtenis in het bijzijn van familie en collega's te kunnen meemaken. Ik besef dat dit pas het

begin van mijn weg is, maar ik heb veel zin verder te gaan.

Ik zal Sierra Blanca altijd dankbaar blijven. Ik heb er nu vier jaar lesgegeven. Zonder de school en vooral zonder de raad en steun van een van de onderwijzeressen, die ook mijn meter was, had ik die bijzondere en rijke moment waarschijnlijk niet meegemaakt.

Een van mijn mooiste herinneringen was de komst van het reizende beeld van Maria van Fatima aan onze school. De meisjes ontvingen haar met enorme liefde en toewijding. Die dag besepte ik hoe ik in mijn denken en voelen gegroeid was.